

B Nuoret

Puhelin: 010 665 6276 Faksi: 010 665 6300
Sähköposti: ps.toimitus@pohjolansanomat.fi

Taikasormet soittavat taas

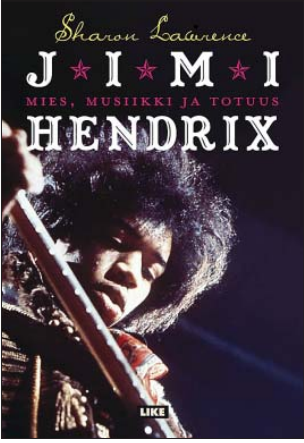
Kirja

Jimi Hendrix – mies, musiikki ja totuus. Kirjoittaja: Sharon Lawrence. Kustantamo: Like (2009). Sivuja: 345

Jimi Hendrixin (1942–1970) kuolemasta tulee 18. syyskuuta kuluneeksi neljäkymmentä vuotta, mutta häntä pidetään yhä maailman parhaana kitaristina. Hendrixin elämäkerta Mies, musiikki ja totuus on julkaistu uusintapainoksena, legendaarisen, elokuussa 1969 järjestetyn Woodstock-festivaalin 40-juhlavuoden kunniaksi. Hendrixille kyseinen musiikkijuhla oli yksi hänen uransa kirkkaimmista tähtihetkistä.

10. maaliskuuta julkaistaan albumi Valleys Of Neptune, alkuperäisen Jimi Hendrix Experience -kokoonpanon viimeiset studiolevytykset, jotka äänitettiin vuonna 1969 Electric Ladylandin julkaisun jälkeen.

Elämäkerran kirjoittaja, rocktoimittaja ja kirjailija Sharon Lawrence oli itse Hendrixin läheinen ystävä ja pääsi seuraamaan tähden hektistä elämää aitiopaikalta. Hän oli mukana jakamassa kitaravirtuoosin ilot ja surut, mikä tuo tekstiin mielenkiintoisen, lämpimän lisän. Lawrence kertoo Hendrixistä lempeästi ja rakkaudella, mutta silti vaikeita ja

raadollisiakaan asioita salailmatta.

Mies, musiikki ja totuus on tarina musiikista, humeista, ystävydestä ja suurista unelmista, mutta ennen kaikkea rock-elämästä ja sen kääntöpuolesta: kylmästä bisneksestä. Varsinkin teoksen loppuosa on surullista luettavaa; niin monet ovat yrittäneet hyötyä Hendrixin perinnöstä. Kaikkein pahimpia ovat olleet Hendrixin omat perheenjäsenet: etäinen isä ja puolittunut siskopuoli pitivät tähden kuoltua huolen siitä, että hänen kuuluisuudestaan hyödynnettäisiin ja tuotteistettaisiin viimeisetkin rippeet. Legendaan taakkana vaikuttaa olevan se, ettei hän saa maata rauhassa edes viimeisessä leposijassaan.

TUULI NYMAN

Caleb Hydra arvostaa suomirokkareista erityisesti Ville Valoa, Mike Monroeta ja Kärtsy Hatakkaa.

Majesteetti ja kaksi legenda

JOSE RIIKONEN
Helsinki

Caleb Hydra on edesmenneen rovaniemeläisyhtye Bleakin ja nykyisen Firealin keulahahmo. Caleb Hydra listasi lyyrisin perusteluin Suomen Top3-rokkarit:

1. Ville Valo

– Ville osoittaa niin biisinkirjoittajana kuin laulajanakin musikaalisuutta, tekniikkaa, ja persoonallisuutta. Hänellä on hyvä lavapreesens ja valtava karisma, joka tekee hänestä tiedostettujen kliseiden ja nokkelan itseironian kanssa mieleenpainuvan hahmon. Kaiken kukkuraksi Hänen Infernaalinen Majesteettinsa on erittäin hyvä näköinen mies.

2. Mike Monroe

– Hanoi Rocks ja Michael Monroen merkittävyys niin

Suomen musiikin historiassa kuin myös vaikuttajina esimerkiksi Guns 'n Roses -yhtyeelle on ollut mittaamattoman arvokas. Mike on osoittanut peräänantamattomuutta, joka on välttämätöntä tällä alalla: vaikka tulee monia tilaisuuksia lopettaa ja luovuttaa, niin sen sijaan pusketaan täysillä eteenpäin.

3. Kärtsy Hatakka

– Olen aina arvostanut rohkeita artisteja, jotka ovat osanneet yhdistellä eri genrejä keskenään ja saaneet siitä persoonallisen kokonaisuuden. Kärtsy yhdistelee hämmäntävällä, mutta toimivalla tavalla lukuisia eri tyylilajeja. Sanoittajana, biisinkirjoittajana ja keulakuvana hän on kryptinen, jopa friikahtava, mutta energinen. Peräänkuulutan laulajien persoonallista lauluääntä, joka Kärtsyllä on.

Vernereri Vinkki

Kemiläisen Helsinki-tunnelmia talvella. Kati Vuopala piirsi blogiinsa tämän kuvan, kun kävi työharjoittelussa pääkaupungin hälinässä.

Kati-täti seikkailee ja bloggaa sarjiksena

Maailmalla: Kati Vuopala aloitti blogin, kun lähti Kemistä

SARI PÖYHÖNEN
Kemi

Kati seikkailee ja bloggaa. Ja tekee sen sarjakuvilla.

Kemiläinen 22-vuotias kuvataideopiskelija **Kati Vuopala** on piirtänyt sarjakuvia ala-asteelta asti. Viime kesänä hän alkoi julkaista sarjisblogia nimeltä Kati-tädin kootut seikkailut vol. 666.

– Aloitin blogin, kun menin Ouluun työharjoitteluun. Kati lähti maailmalle ja seikkailut

alkoivat, Vuopala kertoo.

– Pyrin tekemään arkisista asioista mielenkiintoisia. Blogimerkintäni ovat tuntemuksia, kokemuksia ja kommentteja joihinkin ajankohtaisiin aiheisiin.

Vuopala pohtii sikojen tehotuotantoa, mikä puhutti joulu-kuussa.

– Itse olen sekasyöjä, mutta tuen eettisiä arvoja. Ihmisten pitäisi herätä ajattelemaan asioita eri näkökulmasta. Vaikka tehotuotanto on pahasta, pitää

sitä ajatella myös käytännön kannalta.

– Lihan syönti ei siis ole synti, koska lajin kehityksen kannalta se on ollut tärkeää. Jos ihminen ei olisi syönyt lihaa, aivomme olisivat varmaankin apinan tasolla.

Myös työharjoitteluaika Helsingissä pisti Kati-tädin blogiin vauhtia. Siinä liian iso kaupunki ahdistaa ja saa arvostamaan puhdasta Lappia ja luontoa.

Lapsesta asti

Kati Vuopala opiskelee Kemi-Tornion ammattikorkeakoulussa kuvataidetta. Lukion jälkeen hän kävi Limingan taidekoulun sarjakuvalinjalla yhden vuoden.

– Jo pienenä luin ja piirsin sarjakuvia, Muumeja, Tenavia, Lassia ja Leevää. Opiskelin Toivola-Luotolan kansalaisopistossa viidenneltä luokalta asti kuvataidetta. Siellä tehtiin joskus myös sarjakuvia.

Ammattikorkeassa sarjakuvaa ei opeteta. Ainakaan vielä.

– Sarjakuva on taiteenalana niin nuori. Se tulee vielä kehittymään.

Sarjikkeet ovat imaisseet nuoren naisen maailmaansa, koska se on niin erilainen keino ilmaista itseään.

– Se on haastavampaa ja vaativampaa kuin muut taiteenalat. Kuvan täytyy toimia sekä yksin, että kokonaisuutena.

Ei saa jymähtää

Sarjisbloggaaja Kati Vuopala ei osaa määrittellä omaa tapansa tai tyylinsä piirtää. Hän pyrkii tekemään omaa juttuaan ajat-

Fakta

Kemiläinen sarjisblogi

Kati-tädin kootut seikkailut on 22-vuotiaan kemiläisen Kati Vuopalan sarjisblogi. Hän tekee sitä omaksi ja kaveriensa iloksi. Päivittää blogia kerran tai muutaman kerran kuukaudessa omien kiireiden mukaan.

Vuopalan vinkit nuorille sarjipiirtäjille: Piirrä, piirrä ja piirrä. – Ja kannattaa tutustua Suomen sarjakuvakeskuksen ylläpitämiin sivuihin. Niiden kautta voi perustaa itselleen sarjisblogin ja tutustua muiden tekijöiden juttuihin.

→ <http://absurdia.sarjakuvablogit.com/>
→ www.sarjakuvablogit.com

Katin TOP3

Vaikutuksen tehneitä sarjakuvia

Charles Burnsin Musta aukko. –Kauhulla väritetty tarina nuorista, joille alkaa kehittyä mutaatioita. Teinlauti, joka tarttuu sukupuolilyhteydessä. Kerrontatapa teki minuun vaikutuksen, Kati Vuopala perustelee.

Tiitu Takalon Tuuli ja myrsky. –Takalolla on aatteellisia kasvutarinoita. Tarinat pyörivät punk-skenessä ja ihmisoi-

keuksien ympärillä. Tuuli ja myrsky kertoo aktivisteista, tyttöporukasta, joista yksi raiskataan. Porukka alkaa varoittaa muita raiskaajasta tarrakampanjalla.

Petteri Tikkasen Kanerva. –Tämä on palkittu Keminkin kilpailussa. Tavallaan lapsellisia kertomuksia, joissa kuitenkin käsitellään ikävämpiä aiheita. Äiti saattaa olla alkoholiin taipuvainen ja mummo tekee kuolemaa. Tätä käsitellään kuitenkin lapsen näkökulmasta. Visuaalisesti viehättävä.